

lice; glede skupnega dela vseh kmetijskih društev v Jugoslaviji.

Ob ½ dveh popoldne je predsednik g. Zupanič zaključil prav dobro uspeli občni zbor.

Oblastni poslanec živinozdravnik Pirnat

Ali so nam okrajni ekonomski res potrebni.

»Kmetovalec« kot uradno glasilo Kmetijske družbe za Slovenijo je gotovo iznenadil marsikaterega izmed članov imenovane družbe in bravcev, ko je prinesel v svoji 3. številki iz leta 1921, torej skoro že pred 7 leti, obširnejši članek z naslovom »Okrajni in okrožni ekonomski v Srbiji«.

L.

Mnenja sem, da ne bo odveč, ako ta-le članek radi boljšega razumevanja te moje razprave navedem dobesedno. Glasi se sledeče:

»Ker je baš sedaj to vprašanje na dnevnem redu in se v kmetijskih in strokovnih krogih mnogo govori o okrajnih ter okrožnih ekonomskih, ki se bodo pri nas nastavili, ko bodo urejene razmere na znotraj, hočem podati kratek pregled o njihovem delovanju v Srbiji.«

Srbski zakon glede nastavitve drž. ekonomov v Srbiji datira iz leta 1898. Tam je vsakemu okrajnemu glavarstvu (srežu) in okrožju (okragu) prideljen kmet. strokovnjak. So to po večini kmetski sinovi, absolventi kmetijskih šol, imajoč nekaj let prakse na kakem drž. posestvu. Okrajni ekonomski so referenti v kmetijskih zadevah okrajnih glavarjev, okrožni ekonomski okrožnih načelnikov. Ti imajo skrbeti za procvit in napredek kmetijstva v dotičnem okraju, oziroma okrožju. Drž. ekonomski skrbijo za razvoj kmetijskih društev in zadrug v svojem okraju, prirejajo po okraju predavanja ter navajajo kmetovalce z domačo, preprosto ter popularno besedo k umnemu gospodarstvu. Zaradi tega morajo biti večji vseh kmetijskih panog, pred vsem poljedelstva, živinoreje, travništva, vinoreje in sad

jarstva ter dobro poznati kmetijske razmere dotičnega okraja.

Ne samo z besedo, ampak tudi v praksi je treba preprostem in konservativnemu kmetovalcu pokazati zboljšanja in napredek v kmetijstvu. Zaradi tega ima vsako glavarstvo vzorno posestvo (zasadnik), oziroma kmetijsko postajo, ki obsega 10 do 20 ha zemlje in tudi več. Tu je pred vsem vzorni hlev, na njivah in travnikih se delajo poizkusi z umetnimi gnojili, iz drevesnice in trtnice se oddajajo drevesa, oziroma trsje posestnikom dotičnega okraja po znižani ceni. Ekonomski imajo poleg kmetijskega referata pri okrajnem glavarstvu obenem tudi vodstvo teh vzornih posestev.

Drž. vzorna posestva so dostopna vsakemu kmetovalcu, kjer se lahko na lastne oči prepriča o napredku posameznih panog v kmetijstvu. Na teh posestvih prirejajo ekonomski dvakrat na leto praktične tečaje, ki trajajo do pet dni. Na te tečaje mora poslati vsaka občina vsaj po dva udeležnika.

Ekonomski mora biti vedno v zvezi z župani in kmetovalci v okraju in jim biti vedno na razpolago z nasvetom in s poukom ter poznati vse vrline pa tudi slabosti preprostega kmetovalca.

Drž. ekonomski mora biti vedno v zvezi s kmetovalci v okraju, prirejati po potrebi predavanja ter skrbeti za razvoj kmetijskih društev in zadrug.

O svojem delovanju in uspehu v okraju mora ekonomski redno, mesečno in letno poročati ministrstvu poljoprivrede v Beogradu. To poročilo obsega stanje vseh kmetijskih panog v okraju, vreme, elementarne nezgode, razne pojave škodljivcev v kmetijstvu ter setveno in žetveno statistiko.

Delovanje okrožnih ekonomov je do malega isto, kakor okrajnih. Oni nadzirajo podrejene okrajne ekonomski, jim dajejo potrebna navodila in delujejo z nasveti in s kmetijskim poukom za razvoj in procvit kmetijstva v okrožju. Vsako leto pozove vse okrajne ekonomski svojega področja na sestanek, posvetujoč se tako vsestransko o delu za dobrobit dotičnega okraja v bodočem letu.

Državni ekonomski so si s svojim nurnim delovanjem za napredek kmetijstva in popularnim nastopom med tamkajšnjimi kmetovalci pridobili vsestransko zaupanje. Ekonomski je nekak zaupnik in svetovalec ne le v kmetijskih, ampak tudi v splošno vseh drugih zadevah tamšnjega kmetijskega ljudstva.

Po istem načinu naj bodo tudi pri nas čim preje nastavitvi pri posameznih okrajnih glavarstvih državne ekonomski. Pred vsem bi se gledalo na to, da bi se nastavilo za to ljudi, ki so s primerno šolsko izobrazbo in prepotrebno prakso pripravili na to važno in za napredek našega kmetovalca tako potrebno mesto. — A. Dular.

(Dalje prih.)

Organistovske zadeve.

Redni občni zbor Društva organistov za mariborsko škofijo se vrši dne 20. februarja t. l., ob 10. uri dopoldne v sobani SLS v hiši na Koroški cesti št. 1, poleg cerkve sv. Alojzija v Mariboru. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Govor o pokojninskem zavarovanju organistov. 5. Proračun in določitev članarine za leto 1928. 6. Volitev novega odbora. 7. Razni predlogi in slučajnosti. — Člani društva imajo polovično vožnjo na železnicah. Vsak naj zahteva na svoji odhodni postaji vozni listek do Maribora z mokrim žigom. Tega listka ob prihodu v Maribor na postaji ne sme oddati. Ta listek bo veljal tudi za nazaj. Na članski legitimaciji mora vsak imeti potrjeno, da se je udeležil občnega zbora. Torej, da ne bode pomote, še enkrat: Nobeden naj ne zahteva polovičnega voznega listka do Maribora, ampak celi vozni list do Maribora, pač pa mora ta list imeti vzadaj mokri žig (pečat) tiste postaje, kjer kdo vstopi. — Kdor še ni član, lahko pristopi v Mariboru, tam dobi člansko legitimacijo in ima potem istotako polovično vožnjo. — Organisti, pokažite svojo stanovsko zavest in se tega važnega občnega zbora v prav obilnem številu udeležite! Ob tej priliki tudi lahko vsak poravna zaostalo članarino.

Pozvonil je.

— Ste vi prinesli to pismo? — je vprašal strežnika.

— Ne, g. Dübello.

— Kdo pa ga je potem neki prinesel.

— Niti slutim ne.

— Dobro, hvala!

Dübello je kar zijal. Kako je moglo priti to pismo v njegovo kabino, ko je vendar pustil Juanito v Rio de Janeiro. Morda ga je komu izročila in ga je ta vtihotopil v sobo. —

Naposled so lahko zapustili ladjo. Las Casas je Gregorju in Betki pomagal pri izstopu. Pri tej priliki se je pokazalo, kako velik vpliv ima doma. Bilo mu je treba le namigniti in paketov sploh pregledali niso. Na obrežju jih je čakal velik avto, ki je drvel z njimi v hotel Plaza. Tu je bilo že vse naročeno in hotelir jih je peljal v najlepše sobe.

V.

Henrik Dübello je zopet prečital Juanitino pismo: »Nocoj ob ednajsti uri te čakam v Cafe Peru, Pedro de Mendoza — Juanita.«

Te besede so zelo razumljive. A kako čuden kraj za sestanek! O Café Peru ni vedel ničesar, o ulici Pedro de Mendoza pa mu je bilo znano, da je zloglasna.

Kako je moglo priti dami, kakoršna je Juanita, na misel, da gre tje?

Mogoče je to pismo le past, ker je El Boca, kakor nazivajo ulico Pedro de Mendoza vsi mornarji sveta, kraj, kjer človek lahko doživi vsakovrstna presenečenja in ni redek slučaj, da se vrne od tam z razbito glavno, ali pa tam obleži za vedno.

Dübello se ni mogel odločiti, da bi šel. Vplivalo je na njega tudi razmerje, ki se je zadnji čas razvilo med Casasom in Betko. Ni se mogel otresti misli, da preti dekletu nevarnost. Morda mu je celo Casas nastavil to past! Saj ga je v Rio de Janeiro razžalil in ni mogoče pričakovati, da bi se Argentinec ne maščeval.

Nasproti temu so mu zopet migljale pred očmi Juanitine besede: »... da vedno prideš, kamorkoli ti naročim!«

— Grem! Videti hočem, kaj je na stvari.

— Gospod, vaš avto je tu! — je javil vratar.

Dübello je potipal žep, da se prepriča, ali ima revolver in se je vsedel na avto.

Pri »Darseni« je obstal in izstopil. Pred njim je ulica Pedro de Mendoza, nekoliko bolj razsvetljena kot druge sumljive ulice; a vkljub temu pa je še dovolj temna.

Dalje prih.

Ve morate imeti knjigo
"KADAR ROŽECVETO"
Naročite jo v Tiskarni
sv. Cirila v Mariboru.

Dekleta